

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/1/2020
Identifikačné číslo spisu:	4116212810
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4116212810.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci maloletej oprávnenej K. D., narodenej XX. C. XXXX, bývajúcej v U., D. Č.. XXX/XX, zastúpenej matkou B. B. R.O., bývajúcou v U., D. Č.. XXX/XX, zastúpenou Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Kukučka, s. r. o., so sídlom v Nitre, Kmeťkova č. 9, proti povinnému H. D., bývajúcemu v U., C. Č.. XXX/XX, zastúpenému advokátom Mgr. Petrom Miklóssym, so sídlom vo Vrábloch, Hlavná č. 1221, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12Er/499/2016 a u súdneho exekútora JUDr. Erika Tótha, so sídlom v Nitre, Piaristická č. 2, pod sp. zn. EX 317/2016, o vymoženie výživného v sume 2 173,81 eur a trov exekúcie, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. januára 2018 sp. zn. 11 CoE 280/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinný nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra uznesením č. k. 12Er/499/2016-243 z 25. mája 2017 vyhovel námietkam povinného, ktorý tvrdil, že exekučný titul stratil účinnosť v dôsledku obnovy spolužitia rodičov oprávnenej, pričom súd mu v dôsledku svedectiev dal za pravdu a uviedol, že okolnosti aktuálneho výživného vyrieši súd v konaní, ktoré sa vedie pod č. k. 13P/301/2016.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 30. januára 2018 sp. zn. 11 CoE 280/2017 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd mal za to, že rozhodnutie Okresného súdu Nitra č. k. 13P/301/2016-228 z 30. mája 2017, ktorým súd rozhodol opäť o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, keďže matka sa voči výroku o zverení dieťaťa do jej starostlivosti neodvolala, nahrádza pôvodné rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom v tejto veci, preto správne považoval názor okresného súdu v rozhodnutí, v ktorom námietkam vyhovel, za správny.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, prípustnosť ktorého

vyvodzovala z § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a tiež z § 421 ods. 1 písm. b) CSP tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom zasiahol do jej práva na spravodlivý súdny proces. Vychádzala z toho, že sa dostatočne nevysporiadala s argumentáciou oprávnenej, nevykonala náležité dokazovanie a v konečnom dôsledku svoje rozhodnutie riadne ani neodôvodnila a považuje ho za nepresvedčivé. Záver súdov o obnove spoluzitia rodičov považuje za nesprávny, nemožno ho považovať ani za spoločnú starostlivosť o maloletú. Spoluzitie rodičov odôvodnila len dočasným bývaním v nájomnom byte povinného v období od septembra 2014 do októbra 2015, v žiadnom prípade však nedošlo k obnoveniu spoluzitia rodičov dieťaťa. Žiadala rozhodnutia nižších súdov zrušiť a vec im vrátiť na ďalší postup v konaní, alternatívne žiadala o zmenu rozhodnutia tak, že by súd námietkam povinného nevyhovel.

4. Povinný vo vyjadrení k dovolaniu považoval dovolanie oprávnenej za neprípustné; dôvody uvádzané v dovolaní považoval za nedôvodné a rozhodnutia súdov za správne.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa CSP sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ CSP, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 CSP). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 CSP je tiež Exekučný poriadok.

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie, ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. V danom prípade odvolací súd rozhodol 30. januára 2018. Dovolanie smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“. Najvyšší súd preto dovolanie oprávnenej, prípustnosť ktorého je výslovne vylúčená ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017), odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

9. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.